

Öyle Bir İstisnasın ki Sende Boğuldum

— *ercaga* · 19 Ocak 2016

Öyle bir istisnasın ki sende boğuldum

Gözlerinin ürpertici nefesiyle kendimden geçtim yoruldum

Bazen maddesel bir döngüydüm soğurdum

Gün ışığında yalnızım bir ağaç kovuğunda

Hayatın olağanca işleyen biteviye soluğunda

Gökyüzü sağımda senin hayalin solumda

Hain renkli canavarlar dönerler her dakika yolumda

Acıların müthiş hüznü soğuk kollarımda

Çarpar ısıtırlar yüreğimi olağanca güçleriyle

Arada güzel günlerin hayaliyle titreyişte

Sanki bir ihtilal bir kurtuluş bir elverişte

Hem en köşebaşında hem en dipte uzunca

Öyle bir istisnasın ki sende

Öyle bir soluksun ki

süre

boğuldum

hislerimle yoruldukça yoruldum